

Predmet C-168/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku u skladu s člankom 98. stavkom 1.
Poslovnika Suda Europske unije****Datum podnošenja:**

22. travnja 2020.

Sud koji je uputio zahtjev: High Court of Justice, Business and Property Courts of England and
Wales, Insolvency and Companies List (Chancery Division)
(Ujedinjena Kraljevina)**Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:**

30. ožujka 2020.

Tužitelji:

M-ov stečajni povjerenik 1

M-ov stečajni povjerenik 2

Tuženici:

Gđa M

MH

ILA

Gdin. M

Predmet glavnog postupka

Sloboda poslovnog nastana – Nacionalno zakonodavstvo koje u nacionalnom stečajnom postupku iz stečajne mase isključuje mirovinska prava registrirana pri nacionalnim poreznim tijelima – Neprimjena tog isključenja na strana mirovinska prava koja nisu registrirana pri nacionalnim poreznim tijelima, unatoč njihovoj registraciji u inozemstvu – Neizravna diskriminacija – *Forum shopping* kod stečaja – Utjecaj poreznih formalnosti u državi članici na stečajni postupak pokrenut u toj državi članici

Pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Članak 86. stavak 2. Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije, u vezi s njegovim člankom 89. stavkom 1., koji ima izravan učinak na temelju prijenosa u pravo Ujedinjene Kraljevine putem članka 1.A i 7.A European Union (Withdrawal) Act 2018 (Zakon iz 2018. o povlačenju iz Europske unije).

Prethodna pitanja

1. Ako je državljanin države članice ostvario svoja prava na temelju članka 21. i 49. UFEU-a i Direktive 2004/38/EZ preselivši ili poslovno se nastanivši u Ujedinjenoj Kraljevini, je li sukladno tim odredbama to da članak 11. WRPA-e iz 1999. isključenje mirovinskih prava iz stečajne mase, uključujući prava koja proizlaze iz sustava koji su porezno odobreni i osnovani u drugoj državi članici, uvjetuje time da je mirovinski sustav u vrijeme otvaranja stečajnog postupka priznat na temelju članka 153. FA-e iz 2004. ili propisan člankom 2. Uredbe iz 2002. te stoga porezno odobren u Ujedinjenoj Kraljevini?

2. Je li za odgovor na prvo pitanje relevantno ili potrebno:

(a) utvrditi je li se pojedinac u Ujedinjenu Kraljevinu preselio kako bi, prije svega, proglasio stečaj u Ujedinjenoj Kraljevini?

(b) uzeti u obzir (i) jamstva koja su dužniku dostupna u pogledu neodobrenih mirovinskih sustava u smislu članka 12. WRPA-e iz 1999. i (ii) mogućnost stečajnih povjerenika da potražuju iznose povezane s odobrenim mirovinskim aranžmanima?

(c) uzeti u obzir zahtjeve kojima podliježu mirovinski sustavi koji su registrirani i porezno odobreni u Ujedinjenoj Kraljevini?

Istaknute odredbe prava Unije

Članci 21. i 49. UFEU-a

Članak 24. Direktive 2004/38/EZ

Istaknute odredbe nacionalnog prava

Ujedinjena Kraljevina:

Članak 283. stavak 1. točka (a) i članak 306. Insolvency Act 1986 (Stečajni zakon iz 1986.)

Članci 11. i 12. Welfare Reform and Pensions Act 1999 (Zakon o reformi sustava socijalne skrbe i mirovinama iz 1999., u daljnjem tekstu: WRPA iz 1999.):

„11. Učinak stečaja na mirovinska prava: odobreni aranžmani

„1. Ako se protiv osobe donese rješenje o otvaranju stečajnog postupka na temelju prijedloga za njegovo otvaranje podnesenog nakon stupanja ovog članka na snagu, iz stečajne mase te osobe isključuju se sva mirovinska prava koja ta osoba ima na temelju odobrenog mirovinskog aranžmana.

2. ‚Odobreni mirovinski aranžman’ u ovom članku znači:

(a) mirovinski sustav registriran na temelju članka 153. Finance Act 2004 (Zakon o financijama iz 2004.)

[...]

(h) svi mirovinski aranžmani bilo koje naravi koji se mogu propisati uredbom državnog tajnika.

12. Učinak stečaja na mirovinska prava: aranžmani koji nisu odobreni

1. Državni tajnik može uredbom odrediti pravila za ili u vezi s omogućavanjem toga da se prava koja osoba ima na temelju mirovinskog aranžmana koji nije odobren isključe, u slučaju donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka protiv osobe, iz njezine stečajne mase za potrebe dijelova VIII. do XI. Stečajnog zakona iz 1986.”

Članak 2. Occupational and Personal Pension Schemes (Bankruptcy) (No. 2) (Regulations) 2002 (Uredba o strukovnim i osobnim sustavima mirovinskog osiguranja iz 2002. (stečaj) (br. 2), SI 2002/836, u daljnjem tekstu: Uredba iz 2002.):

2. Propisani mirovinski aranžmani

1. Aranžmani propisani za potrebe članka 11. stavka 2. točke (h) WRPA-e iz 1999. (mirovinski aranžmani koji su ‚odobreni mirovinski aranžmani’) su aranžmani (uključujući anuitet kupljen radi davanja učinka pravima koja proizlaze iz takvog aranžmana):

[...]

(b) na koje se primjenjuje članak 308.A ITEPA-e iz 2003. (izuzeće doprinosa koji se uplaćuju u strani mirovinski sustav);”

Točka 5. podtočka 1. Priloga 33. Finance Act 2004 (Zakon o financijama iz 2004., u daljnjem tekstu: FA iz 2004.):

„Za potrebe ovog Priloga, strani mirovinski sustav je priznati strani mirovinski sustav ako:

- (a) je upravitelj sustava obavijestio Inland Revenue (Odjel za porezne prihode) da se radi o stranom mirovinskom sustavu te mu je pružio zatražene dokaze o tome,
- (b) se upravitelj sustava obvezao Inland Revenue (Odjel za porezne prihode) da će ga obavijestiti ako prestane biti strani mirovinski sustav,
- (c) se upravitelj sustava obvezao Inland Revenue (Odjel za porezne prihode) da će poštovati eventualne zahtjeve koji su mu nametnuti u pogledu obavješćivanja o događajima koji izazivaju poreznu provjeru mirovinskih davanja (*benefit crystallisation*), te
- (d) strani mirovinski sustav nije isključen iz toga da bude priznati strani mirovinski sustav na temelju podtočke 3.”

Članak 308.A Income Tax (Earnings and Pensions) Act 2003 (Zakon o porezu na dohodak (davanja i mirovine) iz 2003., u daljnjem tekstu: ITEPA iz 2003.):

„Izuzeće doprinosa koji se uplaćuju u strani mirovinski sustav

1. Porez na dohodak ne plaća se na doprinose koje poslodavac u priznati strani mirovinski sustav uplaćuje za zaposlenika koji je relevantni član migrant mirovinskog sustava.”

Iraska:

Članak 774. i poglavlje 1. dio 30. Taxes Consolidation Act 1997 (Zakon o usklađivanju poreza iz 1997.)

Kratak prikaz činjeničnog stanja i glavnog postupka

- 1 Relevantne stranke u glavnom postupku su nositelj mirovinskih prava u stečaju (u daljnjem tekstu: **M**), s jedne strane, i njegovi stečajni povjerenici (u daljnjem tekstu: **stečajni povjerenici**), s druge. Stečajni povjerenici navode da stečajna masa obuhvaća ulaganje u irski mirovinski sustav (u daljnjem tekstu: **predmetni mirovinski sustav**), u obliku investicijske police mirovinskog osiguranja (*unit linked retirement policy*) (u daljnjem tekstu: **predmetna polica mirovinskog osiguranja**), koji je u irskom zakonodavstvu izuzet od plaćanja poreza na dohodak u Irskoj (u daljnjem tekstu: izuzeti odobreni sustav).
- 2 Dana 2. studenoga 2012., High Court (Visoki sud) u Londonu otvorio je nad M-om stečajni postupak na njegov vlastiti prijedlog podnesen istog dana. Prije nego što je nad njime otvoren stečajni postupak, M je bio poznati ulagatelj u nekretnine koji je prije svega, ako ne i isključivo, djelovao u Irskoj. Međutim, on i njegova supruga su se u srpnju 2011. preselili u London te je sud prihvatio da je on prije

podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka središte svojih glavnih interesa preselio iz Irske u Englesku.

- 3 Po otvaranju stečajnog postupka u Ujedinjenoj Kraljevini, sva imovina koja je u vlasništvu dužnika (poznata kao stečajna masa) (članak 283. stavak 1. točka (a) Stečajnog zakona iz 1986.) na temelju zakona se povjerava stečajnom povjereniku (članak 306. Stečajnog zakona iz 1986.), koji je odgovoran za namirenje vjerovnika prema odgovarajućem redosljedu. Mirovinska prava koja proizlaze iz sustava registriranih pri poreznim tijelima Ujedinjene Kraljevine, koja stoga ne podliježu porezu na dohodak i dobit u Ujedinjenoj Kraljevini (u daljnjem tekstu: odobreni mirovinski aranžmani), načelno su isključena iz stečajne mase. Postoje iznimke u pogledu povrata „prekomjernih” mirovinskih doprinosa (članak 15. WRPA-e iz 1999.) i tražbina za određene isplate dohotka tijekom ograničenog razdoblja nakon stečaja (članci 310. i 310.A Stečajnog zakona iz 1986.). Međutim, kada je riječ o mirovinskim aranžmanima koji nisu registrirani pri poreznim tijelima Ujedinjene Kraljevine (u daljnjem tekstu: mirovinski aranžmani koji nisu odobreni), dužnikova se prava iz stečajne mase mogu potpuno ili djelomično isključiti samo iz razloga povezanih s, među ostalim, njegovim vjerojatnim budućim potrebama ili potrebama njegove obitelji (članak 12. stavak 2. WRPA-e iz 1999., članci 4. do 6. Uredbe iz 2002.), što je za dužnika manje povoljno.
- 4 M navodi da prava koja ima na temelju irskog sustava treba isključiti iz stečajne mase. Osnova tog navoda jest u tome da kad bi bio osiguranik mirovinskog sustava Ujedinjene Kraljevine (a ne irskog mirovinskog sustava) te kad bi taj sustav bio registriran na temelju članka 153. Zakona o financijama iz 2004., tada bi se taj mirovinski sustav smatralo „odobrenim mirovinskim aranžmanom” te bi sva prava koja bi iz njega izveo bila isključena iz stečajne mase na temelju članka 11. stavka 1. i stavka 2. točke (a) WRPA-e iz 1999.
- 5 M navodi da pravo Unije, to jest članci 21. i 49. UFEU-a i članak 24. Direktive 2004/38, zahtijeva da se prema pravima koje ima na temelju predmetnog sustava jednako postupi.
- 6 Stečajni povjerenici tvrde da je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka u Engleskoj 2012. M bio nositelj prava iz predmetne police mirovinskog osiguranja te da su ona stoga na temelju zakona prenesena na stečajne povjerenike kao dio stečajne mase.
- 7 Sudac High Courta (Visoki sud) naložio je da se to „pitanje sukladnosti s pravom Unije” prethodno raspravi između M-a kao tužitelja i stečajnih povjerenika kao tuženika, na temelju nespornih ili pretpostavljenih činjenica.
- 8 U bitnome, činjenični kontekst spornih mirovinskih prava jest taj da je na temelju irskog prava u korist M-a osnovan i registriran mirovinski sustav, koji djelomično proizlazi iz trgovačkog centra u Dublinu. Nakon brojnih prijenosa tih prava, većina davanja (ali, što je ključno za potrebe glavnog postupka, ne sva) već je isplaćena M-u prije nego što se on poslovno nastanio i počeo prvenstveno

djelovati u Ujedinjenoj Kraljevini. M je nedugo nakon toga podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

Glavni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 9 M u bitnome tvrdi da, prema pravu Unije, njegova prava ne bi trebala ovisiti o tome je li svoj radni vijek proveo u Ujedinjenoj Kraljevini (te mirovinska prava stekao u okviru mirovinskog sustava registriranog u Ujedinjenoj Kraljevini) ili je pak bio radnik migrant koji je većinu svojeg radnog vijeka proveo u drugoj državi članici, kao što je Irska, te čija mirovinska prava proizlaze iz sustava registriranog u toj državi članici (u daljnjem tekstu: mirovinski sustav države članice podrijetla), a potom se preselio u Ujedinjenu Kraljevinu prije nego što je nad njime otvoren stečajni postupak. M smatra da se na samozaposlene osobe primjenjuju ista načela.
- 10 Ako mirovinski sustav države članice podrijetla kojem migrant pripada nije registriran pri HMRC-u (Porezna i carinska uprava) u Ujedinjenoj Kraljevini, što nije pod njegovom kontrolom, nego – kada je riječ o zaposleniku – kontrolom njegova poslodavaca ili, u svakom slučaju, upravitelja sustava, što tom sustavu ne daje načelno ili nužno nikakvu poreznu ili drugu pogodnost te što mu vjerojatno izaziva dodatno regulatorno opterećenje u smislu da mora biti usklađen i s propisima Ujedinjene Kraljevine i s propisima države članice podrijetla, doslovno tumačenje članka 11. WRPA-e iz 1999. značilo bi da migrant u okviru stečajnog postupka ne uživa jednaku zaštitu svojih mirovinskih prava kao zaposlena ili samozaposlena osoba u Ujedinjenoj Kraljevini (čiji bi mirovinski sustav bio registriran u Ujedinjenoj Kraljevini radi ostvarenja poreznih pogodnosti u Ujedinjenoj Kraljevini koja se primjenjuju na registrirane mirovinske sustave).
- 11 Sud koji je uputio zahtjev mora članak 11. WRPA-e iz 1999. protumačiti u skladu s pravom Unije kako bi se predmetni mirovinski sustav smatralo odobrenim mirovinskim aranžmanom, u kojem slučaju bi prava koja M ima na temelju tog sustava bila isključena iz njegove stečajne mase.
- 12 Navodi stečajnih povjerenika mogu se sažeti na sljedeći način. Odredbe o stečaju potrošača nisu iste u svim državama članicama. To je utvrđeno u Uredbi br. 1346/2000. Odredbe Ujedinjene Kraljevine o zaštiti mirovinskih prava u stečajnom postupku samo su dio širih stečajnih propisa Ujedinjene Kraljevine. Postavlja se pitanje čine li te odredbe ograničenje slobode kretanja te osobito (s obzirom na to da se članak 49. UFEU-a posebno ističe) slobode poslovnog nastana. Očito je da one nisu odvratile M-a od preseljenja u Ujedinjenu Kraljevinu u okviru ostvarivanja prava na poslovni nastan. Ne može se reći ni da je postojala vjerojatnost od toga: takvo što je moguće tvrditi samo ako se može dokazati da su stečajni propisi Ujedinjene Kraljevine za dužnika bili nepovoljniji od (u ovom slučaju) irskih stečajnih propisa, a to nije ni pokušano. M nije mogao selektivno birati dijelove stečajnih propisa Ujedinjene Kraljevine koji su mu se sviđali i osporavati one koji mu se nisu sviđali. Čak i ako je to bilo pogrešno te ako je

odredbe Ujedinjene Kraljevine o mirovinskim pravima u stečajnom postupku trebalo samostalno promatrati, one nisu bile prepreka slobodi poslovnog nastana ni njezino ograničenje; niti je dokazano da su za M-a bile nepovoljnije od irskih propisa o mirovinskim pravima u stečajnom postupku. Stoga nije bilo osnove za tvrdnju da se članak 11. WRPA-e iz 1999. protivi članku 49. UFEU-a. Nadalje, u dijelu u kojem se M poziva na članak 24. Direktive 2004/38, članak 21. UFEU-a jasno predviđa da se primjenjuje „podložno ograničenjima i uvjetima utvrđenima u Ugovorima i u mjerama usvojenima radi njihove provedbe”. Takve mjere uključuju Uredbu 1346/2000, u kojoj se navodi da stečajni propisi bez usklađenja na razini Unije neće biti isti u svim državama članicama.

- 13 U ime stečajnih povjerenika dalje je navedeno da bi se M-a zaštitom njegovih mirovinskih prava stavilo u povoljniji položaj od državljana Ujedinjene Kraljevine koji za stjecanje te zaštite moraju registrirati svoj sustav na temelju članka 153. FA-e iz 2004. i zadovoljiti uvjete za registraciju.

Kratak prikaz razloga za podnošenje zahtjeva za prethodnu odluku i stajalište suda koji je uputio zahtjev o odgovoru koji treba dati na prethodna pitanja

- 14 Svrha članaka 11. do 16. WRPA-e iz 1999., ako ih se zajedno promatra, jest da mirovinska prava i porezno oslobođenje služe tome da se pomogne pojedincima u budućnosti tijekom umirovljenja, a ne vjerovnicima za slučaj da se nad pojedincem otvori stečajni postupak prije umirovljenja, te da ta prava, osim ako se može dokazati „prekomjerna uplata doprinosa”, budu izuzeta iz stečaja. Članak 11. WRPA-e iz 1999. (uglavnom) je ograničen na porezno odobrene aranžmane jer je jedna od značajki poreznog odobrenja (kako je tada bilo uređeno) bila ta da je ono ograničavalo davanja koja su se mogla isplatiti osiguraniku (primjerice, u okviru strukovnih mirovinskih sustava, ovisno o njegovoj plaći i radnom stažu). Nasuprot tomu, davanja koja se mogu isplatiti na temelju neodobrenih aranžmana nisu ograničena pa možda nije iznenađujuće da se nije smatralo prikladnim ta davanja isključiti u cijelosti, nego samo u dijelu u kojem su razumno potrebna dužniku i njegovoj obitelji.
- 15 Sud koji je uputio zahtjev pretpostavio je da se sustav koji je registriran izvan Ujedinjene Kraljevine načelno može registrirati pri HMRC-u (Porezna i carinska uprava) na temelju članka 153. FA-e iz 2004. Glavne prednosti registriranih mirovinskih sustava sastoje se u tome da (i) doprinosi koje član uplaćuje u sustav ili doprinosi koji se uplaćuju u njegovo ime podliježu poreznoj olakšici pri plaćanju poreza na dohodak te da je (ii) sam fond oslobođen poreza na dohodak i poreza na kapitalnu dobit. Međutim, obe olakšice relevantne su za sustav samo ako bi uplata doprinosa, ili primitak dohotka odnosno kapitalne dobiti, inače stvorili poreznu obvezu u Ujedinjenoj Kraljevini, a u slučaju poput onog s predmetnim sustavom, gdje se nisu uplaćivali daljnji doprinosi i gdje nema razloga pretpostaviti da je fond ostvarivao dohodak ili kapitalnu dobit iz nekog

drugog izvora u Ujedinjenoj Kraljevini, nema očitog razloga za ikakvo postojanje porezne obveze u Ujedinjenoj Kraljevini.

- 16 S druge strane, registracija ima i nekoliko mana: u skladu s člankom 160. stavkom 1., jedina plaćanja koja se iz takvog sustava mogu izvršiti osiguraniku, ili u pogledu osiguranika, su ona predviđena u članku 164.; a članak 164. poprilično je preskriptivan kada je riječ o plaćanjima koja se mogu izvršiti (vidjeti članke 164. do 169.). Ako se iz sustava osiguraniku izvrši neovlašteno plaćanje, osiguranik (u skladu s člankom 208.) ili, ako on to ne učini, upravitelj sustava (u skladu s člancima 239. do 241.) mora platiti porez od 40 %. Osim toga, uredba usvojena na temelju FA-e iz 2004. (Registered Pension Schemes (Provision of Information) Regulations 2006 (Uredba iz 2006. o registriranim mirovinskim sustavima (pružanje informacija), SI 2006/567) predviđa da upravitelj registriranog mirovinskog sustava mora HMRC-u (Porezna i carinska uprava) dostaviti detaljne informacije o velikom broju događaja koje treba prijaviti.
- 17 Sud koji je uputio zahtjev u svojoj presudi prihvaća da registracija na temelju članka 153. FA-e iz 2004. nije bila puka formalnost (za irskog upravitelja sustava); bila je važan korak koji je sa sobom nosio možebitno teške obveze te čak i ako je (što nije nešto što se može pretpostaviti) mirovinski sustav koji je osnovan izvan Ujedinjene Kraljevine mogao ispuniti zahtjeve za registraciju u Ujedinjenoj Kraljevini i zahtjeve u vlastitoj državi članici, to nije bilo nešto što je predmetni sustav mogao olako preuzeti. Čak i pod pretpostavkom da je zakonodavstvo Ujedinjene Kraljevine načelno primjenjivo na mirovinske sustave osnovane izvan Ujedinjene Kraljevine, bilo bi iznenađujuće ako bi mnogo takvih sustava smatralo vrijednim registrirati se pri HMRC-u (Porezna i carinska uprava) u Ujedinjenoj Kraljevini. Osobito, sud koji je uputio zahtjev ne smatra iznenađujućim da irski mirovinski sustav koji je osnovan na način da ispunjava zahtjeve irskog poreznog zakonodavstva ne želi ujedno ispunjavati (drukčije) zahtjeve poreznog zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine. Očito je da kod radnika migranata (bilo da su zaposleni ili samozaposleni) postoji veća vjerojatnost, u odnosu na državljane Ujedinjene Kraljevine, da su stekli mirovinska prava u drugim državama članicama te da stoga kod njih postoji veća vjerojatnost, u odnosu na državljane Ujedinjene Kraljevine, da imaju mirovinska prava na temelju aranžmana koji nisu registrirani u skladu s člankom 153. FA-e iz 2004., bilo zato što takvi aranžmani nisu mogli ispuniti zahtjeve u pogledu registracije ili zato što postoje razumni razlozi zbog kojih je odlučeno da ih se u tom smislu ne registrira.
- 18 Međutim, članak 11. WRPA-e iz 1999. primjenjuje se ne samo na mirovinske sustave registrirane na temelju članka 153. FA-e iz 2004. Primjenjuje se i na propisane aranžmane, to jest na one navedene u članku 2. Uredbe iz 2002. To obuhvaća „priznate strane mirovinske sustave” na koje se primjenjuje članak 308.A ITEPA-e iz 2003.
- 19 Nije se tvrdilo da je predmetni sustav „priznati strani mirovinski sustav”: HMRC-u (Porezna i carinska uprava) nije dostavljena potrebna obavijest niti su prema njemu preuzete potrebne obveze. Međutim, sud koji je uputio zahtjev zaključio je

da se prva dva zahtjeva ne čine teškima, dok treći (c) u praksi ne bi bio težak jer propisani zahtjevi nalažu da se dostave samo informacije u vezi s relevantnim osiguranicima migrantima, a u predmetni sustav nisu uplaćeni nikakvi doprinosi u ime M-a ili M nakon što su se oni preselili u Ujedinjenu Kraljevinu te stoga nije bilo nikakvih relevantnih osiguranika migranata niti ikakvih informacija koje je trebalo dostaviti.

- 20 Sud koji je uputio zahtjev u svojoj je presudi prihvatio da, s obzirom na to da u predmetnom mirovinskom sustavu nije bilo relevantnih osiguranika migranata, nije bilo razloga da se taj sustav opterećuje obvezom postanka priznatim stranim mirovinskim sustavom. Prihvaćeno je i da obično nema naročitih razloga za to da se strani mirovinski sustav opterećuje obavješćivanjem HMRC-a (Porezna i carinska uprava) i preuzimanjem obveza prema njemu kako bi postao priznati strani mirovinski sustav, osim ako se očekuje da će osiguranici koji su se preselili u Ujedinjenu Kraljevinu i koji su relevantni osiguranici migranti uplaćivati doprinose u sustav ili da će se to činiti u njihovo ime. Vjerojatno je da će mnogi radnici migranti koji dolaze u Ujedinjenu Kraljevinu iz drugih država članica imati prava na temelju mirovinskih aranžmana koji nemaju nikakvih razloga poduzeti potrebne korake da bi postali priznati strani mirovinski sustavi (čak i ako bi to mogli postati); te da odluku o tome obično ne donosi osiguranik, nego sam sustav. Kada je riječ o običnim zaposlenicima koji su osiguranici strukovnih mirovinskih sustava, oni uglavnom nemaju nikakvu kontrolu nad odlukama onih koji upravljaju sustavom.
- 21 Privremeno stajalište suda koji je uputio zahtjev jest da je utjecaj stečaja na stečena mirovinska prava pojedinca koji kao samozaposlena osoba ostvaruje pravo na poslovni nastan u drugoj državi članici dovoljno usko povezan s tom djelatnosti da bi (čak i ako, kao u ovom slučaju, stečaj nije posljedica te djelatnosti nego ranijih djelatnosti u državi članici podrijetla) tako da je obuhvaćen područjem primjene članka 49. UFEU-a.
- 22 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, ako je to točno, to znači da nije bilo jednakog postupanja. Vrlo je vjerojatno da će mirovinska prava državljanina Ujedinjene Kraljevine nad kojim se otvori stečajni postupak, čak i ako ne poduzme nikakve konkretne korake u tom pogledu, biti zaštićena u tom postupku na temelju članka 11. WRPA-e iz 1999., jer velika većina mirovinskih prava u Ujedinjenoj Kraljevini proizlazi iz mirovinskih sustava koji su registrirani pri HMRC-u (Porezna i carinska uprava) na temelju članka 153. FA-e iz 2004. radi poreznih pogodnosti koje se time mogu ostvariti. Kada je riječ o državljanima drugih država članica Unije, kod njih je mnogo vjerojatnije da su stekli mirovinska prava u sustavima koji nisu registrirani.
- 23 U ime stečajnih povjerenika tvrdilo se da, neovisno o položaju zaposlenika, samozaposlenoj osobi nije teško ispuniti zahtjeve predviđene Uredbom iz 2006. te registrirati svoj strani mirovinski sustav kao priznati mirovinski sustav. Prihvaćeno je da je M zapravo mogao zatražiti od povjerenika da to učine te da im to ne bi bilo teško učiniti, kao i da ne postoji nikakav konkretan razlog smatrati da

bi povjerenici to odbili. Treba zaključiti da to nije učinjeno ne zato što je bilo složeno ili teško, nego zato što se u vrijeme kada se M poslovno nastanio u Ujedinjenoj Kraljevini smatralo da je ionako ostvario sva davanja iz predmetnog sustava, zbog čega nije bilo potrebno poduzimati nikakve daljnje korake. Međutim, ne može se pretpostaviti da će osobe koje dolaze u Ujedinjenu Kraljevinu kako bi se poslovno nastanile kao samozaposlene osobe uvijek, ili čak uglavnom, moći nagovoriti mirovinske sustave iz država članica svojeg podrijetla u kojima su stekli mirovinska prava da poduzmu potrebne korake da se registriraju kao priznati strani mirovinski sustavi ili da će uopće pomisliti da to pokušaju.

- 24 U tim okolnostima, sud koji je uputio zahtjev smatra da odredbe članka 11. i 12. WRPA-e iz 1999. i Uredbe iz 2002., prema kojima je puna zaštita na temelju članka 11. WRPA-e iz 1999. dostupna samo onima koji imaju prava na temelju odobrenih mirovinskih aranžmana, iako ne upućuju izričito na državljanstvo, mogu utjecati na znatno veći broj (u relativnom smislu) državljana drugih država članica koji u Ujedinjenoj Kraljevini ostvaruju svoje pravo na poslovni nastan. Stoga, ako utjecaj stečaja na stečena mirovinska prava spada u područje primjene članka 49. UFEU-a, te odredbe čine diskriminaciju pri uživanju socijalne pogodnosti, koja je zabranjena člankom 49. UFEU-a i člankom 24. Direktive 2004/38.
- 25 Ako je to stajalište osnovano, sud koji je uputio zahtjev smatra da može, primjenom načela usklađenog tumačenja, članak 11. WRPA-e iz 1999. protumačiti na način da ukloni diskriminaciju te da se to može učiniti tako da se nacionalne odredbe protumače na način da se primjenjuju i na mirovinski sustav koji je odobren ili registriran pri poreznim tijelima druge države članice. To je u skladu sa svrhom zakonodavstva, a to je osiguravanje pune zaštite mirovinskih prava samo kada proizlaze iz aranžmana koje su odobrila, priznala ili registrirala odgovarajuća porezna tijela države članice u kojoj su ti aranžmani osnovani.